

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΟΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ Η'

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 624

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

✱ Έν Αθήναις, 21. Ιουνίου 1892 ✱

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Έν Αθήναις	φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις	8.50
Έν τῷ ἐξωτερικῷ	φρ. χρ. 15.—
Έν Ρωσσίᾳ	ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Henri de Foville : Ο ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ. — Εὐγενίου Σκριβ : ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ. — ΠΛΑΓΚΩΝ Η ΜΗΛΙΣΙΑ, ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ γραμματοσήμων καὶ χαρτονομισμάτων παντὸς ἔθνους, διὰ τοκομεριδίων ἑλληνικῶν δανείων καὶ τραπεζῶν, συναλλαγμάτων, κτλ.

HENRI DE FOVILLE

Ο ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ

— Οὕτω λοιπόν, ἐψέλλισεν, ἀφοῦ συνήλθεν ὀλίγον ἐκ τῆς ἐκπληξέως του, θέλεις νὰ μὲ ἐγκαταλείψης, Βιλελμίνη, ὡς τόσαι ἄλλαι παρασυρθεῖσαι ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμόν των, θέλεις ἐπίσης νὰ κατακτήσης τὴν ἀνήκουσάν σοι δόξαν εἰς τὴν ἐκστρατείαν ταύτην, καὶ μιμουμένη τὸ παράδειγμα τῶν εὐγενῶν ἡμῶν δεσποινῶν, θέλεις νὰ παράσχῃς τὴν ἀφοσίωσίν σου εἰς τοὺς ἀνδρείους ἡμῶν στρατιώτας.

Λέγων δὲ ταῦτα, ἡ φυσιογνωμία τοῦ γέροντος, ἐφ' ἧς εἶχε διέλθει νέφος θλίψεως, ἤρξατο ἀναλαμβάνουσα ἥδη τὴν πρότεραν αὐτῆς γαλήνην.

— Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ παραδόξον εἰς ὅλα αὐτά, προσέθηκε πάραυτα μεθ' ὁρμῆς, μὴ τὸ αἷμά μου δὲν ρέει εἰς τὰς φλέβας σου ; Ἐκληρονόμησες βέβαια τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸν ζῆλον τῆς νεότητός μου, νομίζεις ὅτι ἐὰν δὲν ἦμην τόσο γέρων, ὥστε νὰ μὴ δύναμαι νὰ φέρω τὸ βελονωτόν, δὲν ἤθελον ἐπιθυμήσει καὶ ἐγὼ ἐπίσης νὰ καταφρονήσω τὰ σασπεῶ των Γαλλων καὶ νὰ πολεμήσω κατὰ τῶν ζουάβων, τοὺς ὁποίους φαίνεται ὅτι ὁ ἄδης ἀφῆκε νὰ τῷ διαφύγωσιν ; Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρός σου δὲν ἔχεις πλέον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἄλλον ἀπὸ ἐμέ ; ὀφείλω λοιπόν νὰ σκεφθῶ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντός σου καὶ νὰ κατορθώσω ὥστε νὰ μὴ στερῇσαι οὐδενός, ὅταν ὁ Ἰψιστος μὲ καλέσῃ πλησίον του. Μακρὰν λοιπόν ἀπ' ἐμοῦ αἱ πολεμικαὶ ἰδέαι, διότι πρὶν ἢ σημανὴν ἡ τελευταία μου ὥρα, ἔχω ἱερὸν καθήκον νὰ ἐκπληρώσω ἐνταῦθα ἐγγίζω εἰς τὸ τέρμα τοῦ βίου μου, σὺ δέ, τέκνον μου, εἰσέρχεσαι εἰς αὐτόν, ὀφείλω λοιπόν νὰ σοὶ παράσχω τὰ μέσα διὰ νὰ τὸν παρατείνης, ὅσον τὸ δυνατόν πλεότερον, καὶ δὲν πρέπει νὰ ὀπισθοχωρήσῃς πρὸ τοῦ ἔργου τούτου, ὅπερ ὁ θεὸς μοὶ ἐπέβαλε ; πλησίασον πρὸς ἐμέ τὸ μέτωπόν σου, Βιλελμίνη, προσφιλὴς εἰκὼν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν τόσοῦτον ἐθρήνησα. Ἴδού, ἐξηκολούθησεν ὁ γέρων πατὴρ τῆς περιπτυσσόμενος αὐτήν, ἰδοὺ ἡ ἀπάντησίς μου ὦ ! διατὶ τὴν δυστυχῇ μου Μίκαν ἀφῆρ-

πασεν ὁ ἀνιλεὴς Χάρων ἀπὸ τὴν ἀγκάλην μας ; Πόσον θὰ ἐσπένυετο τώρα διὰ τὴν θυγατέρα της !

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς πάντες οἱ θαμῶνες τοῦ ζυθοπωλείου ἐγίνωσκον τὴν ἀπόφασιν τῆς Βιλελμίνης καὶ τῇ ἀπέτειναν θαυσιεῖς ἐπαίνους, εὐχόμενοι αὐτῇ καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ ταχεῖαν ἐπάνοδον.

Οἱ φλεγματικοὶ οὗτοι Γερμανοὶ εἶχον καταστή ὅλως ζωηροί, ψάλλοντες πατριωτικὰς ᾠδὰς, τὸν ἐθνικὸν αὐτῶν ὕμνον ἢ ὑπερεπαίνουντες τὴν νεανίδα, ἥτις ὅλη προσοχὴ καὶ μειδιῶσα, ἐφαίνετο εὐδαίμων δι' ὅσα ἤκουεν.

Έν τῷ μεταξύ τούτῳ εἰς πελάτης, γερμανικῆς καταγωγῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες θαμῶνες τοῦ ζυθοπωλείου, ἐπλησίασεν εἰς τὸ γραφεῖον εἶχε τὴν κόμην ἐρυθρὰν καὶ λεῖαν, τοὺς ὀφθαλμοὺς μικροὺς καὶ φαιούς, ἦτο δὲ καὶ παράβλυσ· βραχὺς δὲ τὸ ἀνάστημα, ἐφαίνετο εἰκοσιεπταετῆς περίπου· τὸ στρουγγύλον ὡς σφαῖρα πρόσωπόν του ἐξεκόνιζεν ἄνθρωπον πονηρὸν ἅμα καὶ θηριώδη.

Τοιοῦτος ἦτο ὁ Ὄθων Γάντζ, ὁ οὐτιδανὸς οὗτος, ὁ ἀξίων ὅτι ἡσθάνετο ἔρωτα πρὸς τὴν Βιλελμίνην, ὃν ἐκείνη, περιττόν νὰ τὸ εἴπωμεν, ποσῶς δὲν συνεμερίζετο. Βέβαιος δὲ ὅτι ὁ Γεώργιος Δέλκουρ θὰ ἐπροτιμᾶτο πάντοτε, ἐμίσει αὐτὸν θανάσιμως.

— Ὅ,τι ἔμαθον εἶνε ἀληθές ; ἠρώτησε μὲ ἐπιτετηδευμένη φωνήν, πῶς ; προτίθεσθε νὰ μᾶς ἀφήσετε, καὶ νὰ ὑπάγετε νὰ περιποιηθῇτε τοὺς ἀσθενεῖς καὶ πληγωμένους ;

— Μάλιστα, κύριε Γάντζ, ἀνχωρῶ αὐριο.

— Δὲν ἤθελον νὰ τὸ πιστεύσω, ἐπαμέλαθεν εἰρωνικῶς, ὦ ! ὅλοι αὐτοὶ οἱ μωροί, οἱ ὁποῖοι ἀδειάζουν τὸ ποτήριον τοῦ ζήθου εἰς ὑγίαν σας καὶ σας παρὰβάλλουν πρὸς ἄγγελον, εἶνε πολὺ μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ μαντεύσουν τὴν ἀλήθειαν.

— Δὲν σας ἐννοῶ, ἐψέλλισεν ἡ νεῆνις ὠχρίῳσα.

— Ὡ ! μὲ ἐννοεῖτε κάλλιστα, καὶ ἡ ταραχὴ σας τὸ ἀποδεικνύει οἱ μωροί ! καὶ νὰ φαντάζωνται ὅτι ὑπὸ φιλανθρωπι-

κοῦ σκοποῦ καὶ ἐξ ὑπερβαλλούσης ἀγαθότητος, ἀπεφασίσατε νὰ ἀναχωρήσετε.

— Μοὶ φαίνεται ὅτι δὲν ἀπατώμαι ποσῶς.

— Πλάνη, βλέπω πολὺ μακρύτερα ἐκείνων, καὶ δύναμαι νὰ σὰς εἶπω, νὰ σὰς διαβεβαιώσω ἐγώ, διότι αἶφνης, ἐνῶ οὐδεὶς τὸ ἐφ' ἑαυτῷ κατελήφθητε ἀπὸ τοσοῦτον φιλάνθρωπου ιδέας! Πολὺ τυφλὸς τῇ ἀληθείᾳ πρέπει νὰ ᾔην ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν εἶδε καθαρῶς ὅσα συμβαίνουσιν ἀπὸ τινος καιροῦ· ἀρνεῖσθε ὅτι ἀγαπᾶτε περιπαθῶς τὸν ὥραϊον. Γεώργιον, τὸν κομψὸν ἐκείνον κοῦφον; "Οχι, δὲν ἔχει οὕτω; Αἱ λοιπὸν οὐδὲ δύνασθε νὰ ἀρνηθῆτε ὅτι ἀναχωρεῖτε ὡς ἀκόλουθος εἰς τὴν ἐταιρίαν τῶν βοηθῶν μὲ τὴν ιδέαν ὅτι ἐνδεχόμενον νὰ συναντηθῆτε μὲ ἐκεῖνον· ἐμάνντευσά καλῶς.

Ἡ Βιλελμίνη δὲν ἀπεκρίθη, ἀλλ' ἐγερθεῖσα ἀποτόμως ἀφῆκε τὸ γραφεῖόν της καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὴν παρακειμένην αἴθουσαν εἰς ἣν εἶχε δεχθῇ τοὺς ἀποχαίρετισμούς τοῦ Γεωργίου· δὲν ἤθελε νὰ συνομιλῇ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τὸν ὁποῖον ἀπηχθάνετο, μετὰ τοῦ ἐπιβλαβοῦς αὐτοῦ καθάρματος, ὅπερ εἶχε μαντεύσει τὸ μυστικόν της, καὶ οὕτως τὸ πανοῦργον ὄφρος, ἐφαίνετο πληρὲς ἀπειλῶν διὰ τὸ μέλλον.

Ὁ Ὁθων Γάντζ δὲν εἶχεν ἀπατηθῇ.

Ὁ Γεώργιος μετέβη εἰς τὸν στρατόν, ἡ Βιλελμίνη ἐπίσης ἀνεχώρει τὴν ἐπαύριον· ἐπειδὴ δὲ ὁ σκοπὸς τοῦ ταξιδίου των ἦτο ὁ αὐτός, τοῦτέστι τὸ θέατρον τοῦ πολέμου, δὲν ἦτο ἄρα γε δυνατόν νὰ συναντηθῶσι; δὲν ἦσαν ἀμφότεροι κεκλημένοι νὰ ἐπανιδρωθῶσιν ἡμέραν τινὰ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, καὶ νὰ ἀφροσιωθῶσιν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον; Ἡ πρόνοια θὰ εἶχε βέβαια τὸν σκοπὸν τῆς ὁδηγήσασα αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτὴν ὁδόν.

Δ'

ΟΘΩΝ ΓΑΝΤΖ

Ἐγκαταλειφθεὶς ὑπὸ τῆς Βιλελμίνης ὁ Ὁθων Γάντζ ἀπεσύρθη εἰς γωνίαν τινὰ διατάξας νὰ τῷ φέρωσι φαλὴν ζύθου, ἣν κατὰ τὰ τρία τέταρτα εἶχεν ἤδη ἐκκενώσει, ὅτε νέον πρόσωπον εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατὰστήμα.

Τὸ πρόσωπον τοῦτο ἦτο ἀνὴρ ὑψηλοῦ ἀναστήματος, ἰσχνός, ψαρὸς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς ζωηροὺς καὶ τὸ βλέμμα αὐθαδές· ἀμὰ ὡς τὸν παρετήρησεν ὁ Ὁθων ἀντήλλαξε μετ' αὐτοῦ σημείον συνεννοήσεως, μετὰ δὲ ταῦτα ὁ νεοελθὼν διέταξε ποτήριον ἀψίνθου καὶ ἤρξατο καπνίζων. Εἰς τὸν Νατσέλ δὲν ἦτο γνωστός, ἢ ὑπὸ τὸ ὄνομα ὁ πατὴρ Μαθουρίνος, ἀλλ' οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ πληροφορήσῃ τοὺς περιέργους ἐὰν ἤθελον νὰ μάθωσι τίς ἦτο καὶ τί ἐπάγγελμα εἶχεν ἐπεσκέπτετο συχνὰ ὅλα τὰ δημόσια κατὰστήματα, εἰς ἃ οἱ Γερμανοὶ συνήθως ἐφοίτων· ἐν γένει δὲ ἐνόμιζον ὅτι ἔζη διὰ τῶν προσόδων του καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς πολὺ ἰδιότροπος. Πόσον δὲ ὀλίγον ὑπώπτευον οἱ βλέποντες αὐτόν, ὅτι εὕρισκοντο ἐνώπιον ἐνὸς τῶν μᾶλλον ἱκανῶν μυστικῶν ὑπαλλήλων. οὗς ἡ Γαλλία εἶχεν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Ἐκάλει αὐτόν δημοκράτην, καὶ εἰς τὰς ὁμηγύρεις ὠμίλει κατὰ τῆς αὐτοκρατορίας, οὕτως ὥστε ὑπεχρέου τοὺς ἀκροατὰς νὰ μὴ τῷ ἀποκρύπτωσιν οὐδέν· τῶν ἐνδομύχων αὐτῶν διαλογισμῶν. Εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι τὸ Λονδῖνον ὑπῆρξε πάντοτε τὸ γενικὸν συνευκτακτικὸν τῶν πολιτικῶν συνωμοτῶν,

ὁ πατὴρ Μαθουρίνος παραμονεύων ὡσφραίνετο πάντοτε τὰς συνωμοσίας, καὶ ὅμοιος πρὸς ἐκλεκτὸν κυνηγετικὸν κῦνα ἀνερευνῶντα τὸ θήραμα του, σπανίως ἀπετύγχανεν εἰς τὰς ἐρεῦνας ταύτας.

Τῇ ἐπεμβάσει αὐτοῦ καὶ διὰ τῶν σαφῶν καὶ ὠρισμένων πληροφοριῶν ἃς κατὰ καιροὺς παρεῖχε τῇ ἀστυνομίᾳ πολλὰὶ συνωμοσίαι, καίπερ ἐξυφανθεῖσαι μετὰ πολλῆς ἐπιδεξιότητος καὶ ἐν πάσῃ λογικότητι, ἀπέτυχον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκτελέσεώς των.

Καθ' ἑκάστον μῆνα μεταβαίνων εἰς τὴν γαλλικὴν πρεσβείαν ἐλαμβάνε τὴν μισθοδοσίαν του. Τὸ δὲ μᾶλλον προσφιλὲς αὐτῷ θέμα εἰς συνδιάλεξιν, ἦσαν τὰ γεγονότα τὰ σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1848.

Ἀκούων τις αὐτὸν ὁμιλοῦντα θὰ ἐπέθετο ὅτι κατὰ τὴν περίστασιν ἐκείνην ἔδειξε διαγωγήν ἥρωος, ὅτι εἰς πᾶσαν ἐπαναστατικὴν κίνησιν εὕρισκετο ἐπὶ κεφαλῇ πάντοτε καὶ ὅτι οὐδεὶς κάλλιον αὐτοῦ ἦτο ἄξιος νὰ ἐγείρῃ ὁδοφράγματα ἢ νὰ διοργανώσῃ τὸ σχέδιον τῆς ἀμύνης, καὶ ἐπὶ τέλους ἐσεμνύετο ὁμολογῶν αὐτόν ὡς ἓνα τῶν μᾶλλον ταρχισποίων τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσας.

Διὰ δὲ τῶν ἐπιτυχῶν τούτων ἀφηγήσεων καὶ πρὸ πάντων διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ του, ὅπερ ἐδείκνυνεν ἀληθῶς ἐντιμὸν ἄνθρωπον, κατῳρθετο πολλὰκις νὰ ἀποσπᾷ τὰ μυστικὰ τῶν ἀπερισκέπτων, ὅσοι ἐπίστευον εἰς τὰς ὑποσχέσεις του, καὶ οὐδέποτε, οὐδεὶς τῶν δυστυχῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐστέναζον εἰς εἰρκατὰς ἢ εἰς τὰς ἀποικίας, ἐφ' ἑαυτῷ ποτὲ νὰ ὑποπτευθῇ τὸν πατέρα Μαθουρίνου, τὸν πόσον ἀπλοῦν καὶ πόσον ἀφελῆ εἰς τὰς ἐκμυστηρεύσεις του.

Ἀμὰ ὡς ἐξεκένωσε τὸ ποτήριόν του ἠγέρθη καὶ διελθὼν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τὸν Ὁθωνα Γάντζ ὅστις κρυφίως τὸν παρετήρει τῷ εἶπε· χαμηλῇ τῇ φωνῇ·

— Ἀκολουθήσέ με, ἔχω νὰ σοῦ ὁμιλήσω.

Ἐκεῖνος ἠγέρθη μετ' ὀλίγας στιγμᾶς, καὶ ἐξῆλθε κατόπιν του· ἡ νύξ εἶχεν ἤδη ἐπέλθῃ, ἐκεῖνοι δὲ ἐβόδιζον πλησίον ὁ εἰς τοῦ ἄλλου χωρὶς οὐδὲ λέξιν νὰ ἀνταλλάξωσι.

Μετ' ὀλίγον ὁ πατὴρ Μαθουρίνος ἔφθασε πρὸ οἰκίας, ἥς ἤνοιξε τὴν ἐξωτερικὴν θύραν καὶ εἰσῆγαγε τὸν σύντροφόν του εἰς τὸν ἐν τῷ ἰσογείῳ κείμενον θάλαμόν του τὸν ἀπλῶς καὶ πενιχρῶς ἐπιπλωμένον.

Ἀφοῦ ἤναψε τὴν λυχνίαν καὶ ἐναπέθεσεν αὐτὴν ἐπὶ τῆς μόνης τραπέζης τοῦ θαλάμου. ἐφ' ἧς ἔκειντο αἱ Γαλλικαὶ καὶ Γερμανικαὶ ἐφημερίδες, ἐξήγαγεν ἕκ τινος σκευοθήκης φαλὴν οἴνου καὶ δύο ποτήρια, ἔφερεν εἰς τὴν τράπεζαν καὶ δύο μὲν νὰς διαθεσίμους καθέκας καὶ καθίσας προσεκάλεσεν ἐπίσης τὸν σύντροφόν του νὰ λάβῃ θέσιν πλησίον του.

— Δὲν θὰ βραδύνης νὰ μάθης διατί σὲ ἔφερα ἐδῶ, τῷ εἶπε· ἐὰν δὲν ἀπατώμαι ὑπῆρξες πάντοτε πτωχὸς καὶ εἶσαι ἀκόμη ὦ! μὴ μὲ διακόπτεις, εἶμαι ἐν γνῶσει ὅλων τῶν μικρῶν ὑποθέσεων σου· κρίνε περὶ αὐτοῦ μόνος σου· ἦσο ὑπάλληλος εἰς τοῦ Πίνκερ καὶ Σύντροφία, ὅτε μίαν ἡμέραν σὲ ἐστείλαν νὰ συναξῇς μικρὸν χρηματικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον κατεχράσθης, δὲν ἦτο πᾶρὰ μικρὰ ὑπεξήρεσις, βέβαια, καὶ ὅμως οἱ προϊστάμενοί σου μόλις τὸ ἔμαθον σὲ ἐδίωξαν, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ σὲ καταγγείλουν εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἀλλ' ἃς ἐρωτηθῶσι ποίας πληροφορίας δύνανται νὰ δώσουν περὶ σοῦ; δὲν φρονῶ νὰ ᾔνε φύσεως τοιαύτης, ὥστε νὰ διευκολύνωσι τὴν πρόσληψίν σου

εις άλλο κατάστημα· αφού εξήντηλθες και τὸν τελευταῖον ὁβολόν, ἐνόμισες ὅτι τὸ μάννα ἔπεσε ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τὴν μορφὴν βοηθείας, τὴν ὁποίαν σοὶ ἀπέστειλεν ἡ ἀδελφὴ σου, ἡ ὁποία μένει εἰς Δρέσδεν. Ἀπὸ τριῶν ἡδὴ μηνῶν ἡ βοήθεια αὕτη σοὶ παρέχει τὰ μέσα τῆς ζωῆς, ἀλλὰ σήμερον ἐξήντηλθες καὶ τὸν τελευταῖόν σου ὁβολόν.

— Ὁ Ὄθων Γάντζ ἐφάνη ἀπορῶν δι' ὅσα ἤκουε καὶ προσηλώσας τὸ βλέμμα του πρὸς τὸν μεθ' οὗ συνδιελέγετο,

— Ἀγνοῶ, τῷ εἶπε, πόθεν μανθάνετε τὰς πληροφορίας σας, ἀλλ' ὁμολογῶ ὅτι εἶνε ἀληθέσταται.

— Ἐσκέφθης ποτὲ διὰ τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον σοὶ ἐπιφυλάττεται; ἀφοῦ δὲν εἶναι λαμπρὸν προσπάθησον νὰ τὸ βελτιώσῃς.

— Ἐάν ἀπὸ ἐμὲ μόνον ἐξαχρᾶται, εἶμαι ἐτοιμὸς διὰ τὰ πάντα.

— Ἀκουσον τὴν πρότασίν μου, εἶνε μέσον τὸ ὁποῖον σοὶ προσφέρεται, εἶσαι ὅμως κύριος νὰ τὸ δεχθῇς ἢ νὰ τὸ ἀποκρούσῃς, ἐν τούτοις θερμῶς σοὺ συνιστῶ νὰ σκεφθῇς ἐν πρώτοις καλῶς πρὶν ἀποκριθῇς καὶ ἰδοὺ προβαίνω εὐθὺς εἰς τὸν σκοπόν. Τὸ κατασκοπικὸν σύστημα τῶν Πρώσων εἶνε τὸ ἄριστον εἰς τὸ εἶδος του, διὰ τοῦτο ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ τὸ ἀποδεχθῇ καὶ νὰ ἀντιτάξῃ δόλον εἰς τὸν δόλον καὶ ἡδὴ καταγίνεται νὰ σχηματίσῃ σῶμα κατασκόπων διὰ νὰ τοὺς ἀποστείλῃ εἰς τὰ σύνορα. Τίς λοιπὸν εἶνε ἀρμυδιώτερος εἰς τοῦτο ἀπὸ ἑνὸς Γερμανόν; Δύνασαι ἐλευθέρως νὰ περιέρχῃσαι τὴν Πρωσσίαν, χωρὶς νὰ διεγείρῃς ὑπονοίας καὶ νὰ συλλέξῃς ἀπείρους πληροφορίας ἱκανὰς νὰ καταστήσουν ἰσόρροπον τὴν τύχην τῆς νίκης· θὰ πληρωθῇς καλὰ· αὐτὸ σοὺ τὸ ὑπόσχομαι, καὶ ἐκ τῆς ἐκστρατείας ταύτης θὰ ἐπανέλθῃς πλουσιώτερος ἀφ' ὅσον φαντάζεσαι.

— Ἡ ἰδέα τοῦ νὰ παραδώσω τὴν πατρίδα μου δὲν μοῦ φαίνεται εὐχάριστος, ἀπεκρίθη ὁ Ὄθων κινῶν τὴν κεφαλὴν.

— ὦ, βέβαια, πράγματι ἄς ὁμιλήσωμεν ὀλίγον περὶ τῆς πατρίδος σου, τί καλὸν λοιπὸν σοὺ ἔκχεν; ἐπανέλαβεν ὁ πατὴρ Μαθουρίνος μετὰ περιφρονήσεως. Μὴ δυνάμενος νὰ εὕρῃ ἐργασίαν ἐκεῖ, ἠναγκάσθη νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ χάρις εἰς τὴν πολιτογράφησίν σου ὡς πολίτου Ἀγγλοῦ δὲν προσεκλήθη τὴν νῦν νὰ μεταβῇ εἰς τὸν πόλεμον· ὅταν τις εἶνε πτωχὸς δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ πολλὰς προλήψεις. Τὰ εὐγενῆ αἰσθημάτων εἶνε ὅλως ἀνάρμοστα διὰ τὸν ἄνθρωπον τὸν μὴ ἔχοντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ σὺ Ὄθων δὲν εἶσαι εἰς κατὰστασιν νὰ φαίνεσαι θερμὸς πατριώτης.

Καὶ ταῦτα λέγων ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου του βαρὺ βαλάντιον πεπληρωμένον ἐκ χαρτονομισμάτων καὶ χρυσοῦ καὶ ἐνῶ ὁ σύντροφός του ἤνοιγεν ὑπερμέτρως τοὺς ὀφθαλμούς, ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ ποσότητα χρυσῶν νομισμάτων, ἅτινα ἠρίθμησε καὶ ἔθεσεν ἐνώπιόν του.

— Ἰδοὺ, εἶνε ἰδικά σου, ἐάν συγκατατεθῇς, τῷ εἶπεν ἐξετάζων αὐτόν, σκέψθητι! ναί, ἢ ὄχι;

Ὁ χρυσὸς ὑπῆρξε καὶ εἶνε πάντοτε μέγας πειρασμός· διὸ ἡ πάλῃ, εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Ὄθωνος δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ.

— Εἶμαι πολὺ δυστυχὴς, ὥστε δὲν ἤμπορῶ νὰ μὴ δεχθῶ, ἀπεκρίθη, συγκατανεύω.

— Εὖγε! λάβε τὰς δέκα πέντε αὐτὰς λίρας καὶ τὸ ἐπισκεπτήριον αὐτό. Ἀὔριον εἰς τὰς δέκα θὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν γαλλικὴν πρεσβεῖαν, δεῖξέ αὐτὸ καὶ ἀμέσως θὰ σὲ καταγράψουν· τώρα ἄς κενώσωμεν τὴν φιάλην αὐτὴν καὶ ἄς ἀποχωρισθῶ-

μεν, καθόσον ἔχω ἀσχολίας καὶ πρέπει νὰ μείνω ἀπολύτως μόνος.

Ὁκτὼ ὥραι ἐσήμεινον ὅτε ὁ Ὄθων Γάντζ ὀλίγον εὐθυμὸς, ἀφῆκε τὸν πατέρα Μαθουρίνον καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον ἐνθα μὲν εἰσελθὼν ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ γραφείου χρυσοῦν νόμισμα καὶ

— Ταχέως νὰ μοῦ ἐτοιμάσετε, εἶπε, μεζωτὸν τόνον φωνῆς, ἐκλεκτότατον δεῖπνον, καὶ σῆς, φίλοι μου, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ μὲ παρατηρήτε κατ' αὐτοῦ τὸν τρόπον, δὲν ἀπέκνησα βέβαια μεγάλην περιουσίαν, ἀλλ' ἔχω ἀρκετὰ χρήματα διὰ νὰ προσφέρω καὶ πρὸς σᾶς ὅ,τι ἕκαστος εὐαρεστηθῇ νὰ διατάξῃ. Διατάξετε, παρακαλῶ, ὅ,τι ἐπιθυμεῖτε· μόνις θὰ κατορθώσω νὰ ἐξοφλήσω κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μέρος τῶν ὑποχρεώσεων ὅσας σᾶς ὀφείλω, καθ' ὅσον ἀφ' ὅτου ἔμεινα χωρὶς ἐργασίαν, πολλάκις βέβαια ἔπιον διὰ λογαριασμὸν ὧλων σας.

Ἡ ἐκπληξὶς ἦτο γενικὴ, καὶ εὐμενῶς ἡ πρότασίς του ἐγένετο δεκτή.

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης μεταβαίνω εἰς τὸν πόλεμον, ἐξηκολούθησεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν Βιλελμίνην καὶ πλησιάζων αὐτήν. Ἐλπίζω ὅτι θὰ συναντηθῶμεν ἐκεῖ, καὶ ὅτι θὰ μάθετε νὰ μὲ ἐκτιμᾶτε καλλίτερον. Ναί, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ γίνωμεν οἱ καλλίτεροι φίλοι τοῦ κόσμου.

— Ἴσως εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὸ μέλλον μας τὸ ἀποδείξει, ἀπεκρίθη ἡ νεᾶνις.

Ὁ Ὄθων μετέβη καὶ ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν, ἐφ' ἧς παρετίθη τὸ δεῖπνόν του καὶ ἤρξατο συνδιαλεγόμενος μετὰ τῶν ἄλλων θαμνῶν τοῦ καταστήματος, οἵτινες τὸν περιεστοίχουν· πᾶραυτα δὲ κατέστη τὸ πρωτεῦον πρόσωπον τῆς συναναστροφῆς, καὶ πάντες ἔπιον ἐπανειλημμένως εἰς ὑγείαν του, εἰς ἐπιτυχίαν τῶν προθέσεων του, κτλ.

Τὴν ἐπαύριον μετὰ νύκτα ἦν διήλθεν ἄυπνος πρηνισιάσθη εἰς τὴν γαλλικὴν πρεσβεῖαν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Μαθουρίνου ὥραν, καὶ ἄμα ὡς ἐπέδειξε τὸ ἐπισκεπτήριον πᾶραυτα εἰσῆχθη εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς Γαλλίας, ὅστις ἐνῶ τὸν ἐξήταζεν ἐλάμβανε συγχρόνως καὶ σημείωσιν τῶν χαρακτηριστικῶν του.

— Λοιπὸν, τῷ εἶπε κατόπιν, θέξεσθε νὰ μεταβῇτε εἰς τὴν Πρωσσίαν, διὰ νὰ ὑπηρετήσετε τὴν κυβέρνησιν τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύω;

— Μάλιστα, κύριε, καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ μείνετε εὐχαριστημένοι ἀπὸ ἐμὲ.

— Φαίνεσθε ἀληθῶς κατεσκευασμένος διὰ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξασκήσετε· σᾶς πιστεύω πολὺ πανούργον καὶ δόλιον. Ὁ πατὴρ Μαθουρίνος, ὁ ὁποῖος σᾶς ἀποστέλλει, σᾶς ἐμέτρησεν ἡδὴ δεκαπέντε λίρας, ἰδοὺ καὶ μία ἐπιταγὴ ἐκ 500 φράγκων, τὰ ὁποῖα θὰ σᾶς χρησιμεύουν διὰ νὰ καλύψετε τὰ ἐξοδὰ σας μέχρι τοῦ Μέρτς, ἐνθα ὀφείλετε νὰ μεταβῇτε ἀνεὺ ἀναβολῆς· ἄμα δὲ φθάσετε ἐκεῖ θὰ προσπαθήσετε νὰ ἴδῃτε τὸν στρατηγὸν Μονζῶ πρὸς τὸν ὁποῖον θὰ παραδώσετε καὶ τὴν ἐπιστολήν τὴν ὁποίαν θὰ σᾶς δώσω καὶ ἀπὸ ἐκεῖνον θὰ λάβετε τὰς τελευταίας ὁδηγίας σας. Ἐπειδὴ ἔχετε ἀνάγκην ἐλευθέρως διόδου, θὰ σᾶς δώσω διαβατήριον ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Γιλβέρτης Βαντρίν, διὰ νὰ μὴ ἐνοχληθῇτε ἀπὸ τὸν στρατὸν μας· σᾶς συνιστῶ δὲ νὰ μὴ μείνετε ποσὸς εἰς Παρισίους.

Ἀφοῦ δὲ τῷ παρέδωκεν, ὅτι τῷ εἶχεν εἰπεῖ ὃ ἐπιτετραμμένος τὸν διέταξε νὰ ἀναχωρήσῃ.

Ὁ Ὅθων ἐνόμιζεν ὅτι ἡδύνατο νὰ ἐπισκεφθῇ διὰ τελευταίαν φορὰν τὸ ζυθοπωλεῖον Νάτζελ, ἀλλ' εἰς τὴν θύραν τῆς πρεσβείας εὔρε τὸν πατέρα Μαθουρίαν ὅστις τὸν ἀνέμενε καὶ ὅστις τῷ εἶπεν :

— Ἀφοῦ ἡ ὑποχρέωσίς σου ἐκανονίσθη δὲν σὲ ἀφήνω πλέον, πρέπει νὰ φύγῃς ἀμέσως, ἢ κατ' εὐθείαν ἀμαξοστοιχία ἢ ὅποια ἀναχωρεῖ τὸ βραδύτερον ἐντὸς μιᾶς ὥρας, συναντᾶται μὲ τὸν σιδηρόδρομον τοῦ Καλαί, καὶ ἀφοῦ φθάσῃς ἐκεῖ ἰδοὺ τὸ ὁρομολόγιόν σου· τὸ ἔχω σημειώσει διὰ σέ.

Ὁ Ὅθων Γάντζ καίτοι καταβεβλημένος, ἐν τούτοις οὐδεμίαν ἀντίρρησην ἀντέταξε, μετέβη πάραυτα εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Gharing Cross, τρεῖς δὲ ὥρας κατόπιν ἐφθασεν εἰς Δόβερ ἐνθα ἐπεβιβάσθη ἐπὶ τοῦ ἀναχωροῦντος κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἀτμοπλοίου.

Ε'

Η ΕΓΚΑΤΑΛΕΛΕΙΜΜΕΝΗ ΚΑΛΥΒΗ

Τὴν 15 Αὐγούστου ὁ Ὅθων Γάντζ ἐφθασεν εἰς Μέτζ, ὅπερ εἶχε μεταβληθῇ εἰς εὐρὺ στρατόπεδον.

Τὴν προτεραίαν δύο μάχαι εἶχον συναφθῇ, ἡ μὲν εἰς Πάγκην, ἡ δὲ εἰς Βορνύ, μεταξύ τῆς ὀπισθοφυλακῆς τοῦ Βαζαίν καὶ τοῦ πρώτου καὶ ἐβδόμου σώματος τοῦ πρωσσικοῦ στρατοῦ, καὶ ἤδη αἱ προφυλακῆς τοῦ βασιλικοῦ πρίγκηπος κατεῖχον τὸ Νανσύ, Κομμερσύ, Βαρλδού, Χαίν-Δίζιερ καὶ Βίττρου.

Τὰ πάντα εἶχον πυρποληθῇ καὶ βομβαρδισθῇ, μετεκόμιζον τοὺς πληγωμένους καθ' ἑκατοντάδας, ἐπειδὴ δὲ τὰ πρόωρισμένα δι' αὐτοὺς καταστήματα δὲν ἐπῆρκον πλέον, ἠναγκάσθησαν νὰ καταλάβωσι καὶ ἰδιωτικὰς οἰκίας.

Παρά τὴν θλιθεράν ταύτην εἰκόνα διετήρουν εἰσέτι τὴν ἀταραξίαν των, τὸ φρόνημα τοῦ στρατοῦ οὐδὲως εἶχε καταπέσει καὶ πάντες ἔτρεφον ἄκραν πεποίθησιν εἰς τοὺς ἀρχηγούς των.

Οὐδεὶς ἐπίστευεν ὅτι τὰς πρώτας ταύτας συμφορὰς ἤθελον ἐπακολουθήσει ἄλλαι φοβερότεραι.

Ἐξεληθὼν τοῦ σταθμοῦ ὁ Ὅθων παρετήρησε στρατιώτην τινά, ἐν ᾧ ἀνεγνώρισε τὸν Γεώργιον Δελκούρ, τὸν ὁποῖον πάραυτα ἐπλησίασε καὶ ἔλαθεν ἀπὸ τοῦ βραχίονος πρὸς μεγάλην ἐκείνου ἐκπληξίν.

— Πῶς ἐδῶ; ἠρώτησεν ὁ Γεώργιος· ὅταν ἀφῆκα τὸ Λονδὶνον δὲν ἔγεινε λόγος περὶ τῆς ἀναχωρήσεώς σου, εἶπέ μοι, σὲ παρκαλῶ, ὅ,τι ἤξευρες περὶ τῆς Βιλελμίνης.

— Ἐκείνη ἀνεχώρησε μίαν ἡμέραν κατόπιν σου· ὁδήγησόν με εἰς τὸ μέρος, εἰς τὸ ὅποιον δύναμαι νὰ εὔρω τὸν στρατηγὸν Μονζώ, πρέπει νὰ τὸν ἴδω, καὶ ἐν τῷ μεταξύ θὰ σὲ καταστήσω ἐνήμερον τῶν ὅσα συνέβησαν μετὰ τὴν ἀναχώρησίν σου.

— Πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν κατ' εὐθείαν τὸν ἀπέναντί μας δρόμον· καὶ τώρα λέγε, ὦ, λέγε, εἶπεν ὁ Γεώργιος λίαν συγκινημένος.

— Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ θυγάτηρ τοῦ Νάτζελ πρέπει νὰ εὐρίσκεται εἰς τὰς πρωσσικὰς τάξεις, ἠθέλησε ἐπιμύτως νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ σῶμα τῶν νοσοκόμων, μάλιστα,

εἶχεν αἰφνιδίως καταληφθῇ ἀπὸ τὸν πόθεν τοῦ νὰ περιποιηται τοὺς ἀσθενεῖς καὶ πληγωμένους.

— Ἀ! εἶνε ἐκλεκτὴ φύσις· ὅποια ἀφοσίωσις! ἡ εὐγενὴς αὕτη αὐταπαρνησία τῆς περιποιεῖ τιμὴν.

— Ἀναμφιβόλως καὶ ἐὰν κατὰ τὴν τυχὴν τὴν συνήντων, δὲν θὰ ἔλειπον νὰ τὴν συγχαρῶ ἐπ' ὀνόματί σας.

— Ἀλλὰ ποῦ λοιπὸν ἐλπίζεις νὰ τὴν συναντήσῃς; ἠρώτησεν ὁ Γεώργιος, οὕτινος αἰφνιδία ἰδέα κατετάραξε τὸ πνεῦμα.

— Εἰς τοὺς Πρώσσους, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐντὸς ὀλίγου θὰ μεταβῶ, διὰ τοῦτο μόνον ἦλθον ἐδῶ, ἐννοεῖται βέβαια ὅτι ριψοκινδυνεύω τὴν κεφαλὴν μου εἰς τοιοῦτον παιγνίδιον, ἀλλὰ, μεταξύ μας, δὲν εἶνε δὲ καὶ τόσο σπουδαῖον τὸ πρᾶγμα· ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι εἰς ἐπὶ πλέον δυστυχὴς ἀπωλέσθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὰ τὴν ζωὴν μου, δὲν φρονῶ ἄλλως νὰ σκέπτωνται οἱ Οὐλάνοι καὶ οἱ λοιποὶ, οἱ πρῶτοι ἐφορμῶντες εἰς τὰς μάχας στρατιῶται. Ἀλλὰ τώρα ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Μονζὼν περιμένω νὰ μάθω τί πρέπει νὰ πράξω· πιθανῶς μετὰ τὴν συνέντευξίν μου αὐτὴν νὰ μεταβῶ πρὸς τὸ Σαίντ-Ἀβόλ.

Πρὸς στιγμὴν ὁ Γεώργιος ἐσκέφθη νὰ ἀπομακρυνθῇ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὅστις ἤδη τὸ ἐπροξένει ἀηδίαν. Τόσον ἀποτρόπαιον τῷ ἐφαίνετο ὅτι διεννοεῖτο νὰ προδώσῃ τὴν πατρίδα του· συνεκράτησεν ἐν τούτοις ἐαυτὸν καὶ ἀπεκρίθη :

— Τὸ ἔργον, τὸ ὅποιον σκοπεύεις νὰ ἐξασκήσῃς, ἔχει τοὺς κινδύνους του, εἶνε ἄπειροι, ἀλλὰ σοῦ εὐχομαι πάντοτε καλὴν ἐπιτυχίαν. Ὡς πρὸς ἐμέ δέ, ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς μου εἰς Σαλὸν ἐφάνησαν λίαν εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὰς γνώσεις μου καὶ μὲ κατέταξαν πάραυτα εἰς ἀπόσπασμα, τὸ ὅποιον ἀπεστάλη ἐδῶ. Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀναμένομεν νὰ πολεμήσωμεν· οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἡ μεγάλῃ μάχῃ διδεται αὐρὸν, οἱ δέ, ὅτι ἀνεβλήθη μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ στρατοῦ τῆς ἐφεδρείας· ἀφ' ἑτέρου, πάλιν διακρίνεται ὅτι θὰ ἐκκενώσωμεν τὸ Μέτζ καὶ θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐνωθώμεν μὲ τὸν στρατὸν τοῦ Σαλόν, οὕτως ὥστε νὰ κατastήσωμεν μακρὰν γραμμὴν ὑπερασπίσεως ἱκανὴν νὰ ἐμποδίσῃ πᾶν κίνημα τῶν Πρώσων κατὰ τῶν Παρισίων.

Κρότος τυμπάνου, ἐν τῷ μεταξύ ὑπέμνησεν εἰς τὸν Γεώργιον ὅτι ἦτο τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὅτι ὤφειλε μετὰ τοῦ λόχου του νὰ καταλάβῃ ἓνα ἐκ τῶν εἰς τὴν πρώτην σειρὰν εὐρισκομένων σταθμῶν· ἡ δὲ ἐπιθεώρησις ἔμελλε μετ' οὐ πολὺ ν' ἀρχίσῃ· ἀπεχωρίσθησαν λοιπὸν, καὶ ὁ Ὅθων Γάντζ εἰς ὃν ἔδειξε μακρόθεν τὴν σκηνὴν τοῦ στρατηγοῦ Μονζώ μετέβη ἐκεῖ, καὶ ἔσχε μετ' αὐτοῦ μακρὰν συνδιάλεξιν.

Ὀλίγας ὥρας βραδύτερον ἐβλεπέ τις αὐτὸν ἐξερχόμενον τοῦ Μέτζ μὲ τὴν στολὴν χωρικοῦ τῆς Ἀνω Ἀλσατίας.

Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν μεγάλη κίνησις παρετήρειτο εἰς Μέτζ· ὁ Βαζαίν ἐφαίνετο ἀποφασισμένος νὰ ἐκκενώσῃ τὴν πόλιν, ἵνα δὲ προστατεύσῃ τὴν ὀπισθοχώρησιν παρέταξε κλιμακῆδόν πολλὸν στρατὸν κατὰ μῆκος τοῦ Μοζέλλα· ὁ στρατάρχης διεννοεῖτο νὰ συγκεντρώσῃ τὰς δυνάμεις του εἰς Βερδούν ἢ εἰς Ἐταίν, ἀλλ' οἱ Πρώσοι διαβάσαντες τὸν ποταμὸν εἰς Πόντα Μουσὸν κατέστρεψαν τὰ σχέδιά του καὶ οἱ δύο στρατοὶ συνηττήθησαν τὴν 16 Αὐγούστου.

(Ἐπεταὶ συνέχεια).